

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/224/2019
Identifikačné číslo spisu: 7608200590
Dátum vydania rozhodnutia: 31.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7608200590.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Z. M., bývajúcej A., zastúpená JUDr. Danicou Holkovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7, 2/ N. Y., bývajúcej v M., 3/ B. W., bývajúceho v Z., t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom JUDr. Marekom Doričom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Michalovce, proti žalovaným 1/ T. A., bývajúcemu O., 2/ W. A., bývajúcemu Z., 3/ T. C., bývajúcej v C., 4/ Q. Z., bývajúcej Z., 5/ B. B., bývajúcemu v O., 6/ Slovenskému pozemkovému fondu, so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, zastúpenému JUDr. Renátou Bačárovou, advokátkou, so sídlom v Prešove, Jarková 2, 7/ M. C., bývajúcej v A., 8/ T. C., bývajúcemu v M., 9/ Poľnohospodárskemu družstvu "Čingov" Smižany, so sídlom v Smižanoch, Tatranská 126, 10/ N. Z., bývajúcej v O., 11/ Z. K., bývajúcemu v A., 12/ L. I., bývajúcemu v L., 13/ M. G., bývajúcej v A., 14/ Q. O., bývajúcej v A., 15/ O. K., bývajúcemu v A., 16/ Q. K., bývajúcej Z., 17/ C. Z., bývajúcej v A., 18/ N. O., bývajúcej v A., zastúpenej JUDr. Romanom Zajacom, advokátom, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Letná 80, 19/ Q. Y., bývajúcej v T., 20/ M. C., rod. C., 21/ I. R., rod. C., 22/ Q. C., rod. C. - zastúpených správcom Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11C/1/2008, o dovolaní JUDr. Danice Holkovej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 4. júna 2019 sp. zn. 5Co/102/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej ako „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. februára 2019 č. k. 11C/1/2008-398 konanie o priznaní odmeny advokátovi účastníka ustanovenému podľa § 30 ods. 1 O.s.p. vo veci tunajšieho súdu vedenej pod sp. zn. 4C/1072/1996 v spojení s č. k. 11C/1/2008 JUDr. Danici Holkovej, advokátke, Spišská Nová Ves, Hviezdoslavova 7, zastavil a rozhodol, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Centru právnej pomoci, Námestie slobody 12, Bratislava. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z obsahu rozsudku prvoinštančného

súdu zistil, že súd nepriznal Slovenskej republike právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia JUDr. Danice Holkovej, pretože táto bola ustanovená ako bezplatná právna zástupkyňa žalobkyni 1/ vzhľadom k tomu, že u nej existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 150 O.s.p. O odmene advokáta ustanoveného účastníkovi v konaní podľa § 30 ods. 1 O.s.p., ktorá má byť vyplatená zo štátnych prostriedkov, s účinnosťou od 1. januára 2010 rozhoduje jedine Centrum právnej pomoci. Konštatoval, že vyplýva to z ustanovenia § 15 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v platnom znení (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) a osobitnej tarify vo vyhláske Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (konkrétne jej III. hlavy druhej časti), ktorú môže použiť iba Centrum právnej pomoci, a nie súd. Súd prvej inštancie uviedol, že postúpil citované podanie JUDr. Danice Holkovej na zaujatie stanoviska Centru právnej pomoci so sídlom Námestie Slobody 12, Bratislava, ktoré svojím podaním doručeným súdu dňa 13. októbra 2018 oznámilo, že novelou Občianskeho súdneho poriadku, účinnou od 1. januára 2010 došlo k výraznej zmene v procese odmeňovania advokátov poskytujúcich bezplatnú právnu pomoc osobám v materiálnej núdzi. Súdny stratili právomoc rozhodovať o odmene advokáta ustanoveného súdom a táto právomoc prešla na Centrum právnej pomoci (ďalej len „Centrum“). Dôvodil, že danosť právomoci súdu na konanie vo veci je jednou z podmienok, ktorých dodržanie je predpokladom, aby mohlo konanie prebehnúť, a aby súd mohol vydať rozhodnutie. Skutočnosť, či je daná právomoc súdu na konanie v konkrétnej veci súd z úradnej povinnosti skúma v ktoromkoľvek štádiu konania. Podľa názoru súdu prvej inštancie z vyššie uvedenej právnej úpravy vyplynulo, že nie je v právomoci súdu rozhodovať o uplatňovanom nároku o priznaní odmeny advokátovi účastníka ustanovenému podľa § 30 ods. 1 O.s.p. za advokátske úkony v danej právnej veci advokátky JUDr. Danici Holkovej a tento nedostatok právomoci je neodstrániteľnou prekážkou konania, a preto súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 10 a § 161 CSP konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Centru právnej pomoci, Námestie slobody 12, Bratislava, ktorý je príslušný rozhodovať o uplatnenom nároku o priznaní uplatnenej odmeny za advokátske úkony advokáta ustanoveného súdom.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej ako „odvolací súd“) na odvolanie JUDr. Danice Holkovej uznesením zo 4. júna 2019 sp. zn. 5Co/102/2019 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, pričom odvolací súd súhlasí v celom rozsahu s dôvodmi uvedenými v uznesení, na čom nič nemení ani odvolanie. Dôvodil, že podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/30/2014 ako aj Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/392/2017, v čase doručenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Co/347/2011 platil O.s.p. 15. februára 2016, ustanovenie § 382/t O.s.p. platil do 31. júla 2016, po novej právnej úprave od 1. júla 2016, Centrum právnej pomoci je povinné rozhodnúť, lebo ono vzniklo ešte 1. júna 2006. V súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. za úkony vykonané pred dňom účinnosti vyhl. č. 209/2009 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť 1. júna 2009 patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov a v súlade s ustálenou súdnou praxou o odmene v zmysle § 30 O.s.p. za úkony advokáta, ktoré vykonal do 1. júna 2016 má už teraz právomoc komplexne rozhodovať len Centrum, a preto je odvolanie nedôvodné. Odvolací súd tak dospel k záveru, že správne je stanovisko a záver súdu prvej inštancie, že s poukazom na § 9, § 10, § 161 CSP, ak v celku má rozhodovať o náhrade trov konania zastupujúcej advokátky, súd už nemôže vydať rozhodnutie v tomto štádiu, lebo nemá právomoc rozhodovať o uplatňovanom nároku o priznaní odmeny advokátovi strany sporu, tento nedostatok právomoci je odstránený, pretože o týchto trovách rozhodne Centrum právnej pomoci v Bratislave. Nie je pritom rozhodujúce, či ide o dvojkoľajnosť rozhodovania, či už podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. pri úprave účinnej v čase právoplatnosti rozsudku (pozri aj Nález ÚS sp. zn. III. ÚS 5/2018).

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala JUDr. Danica Holková (ďalej ako „dovolatelka“) dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 420 písm. f/ CSP a poukazom na § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP. Vo vzťahu k dovolacej námietke vyplývajúcej z § 420 písm. f/ CSP uviedla, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné zistiť o aký právny predpis sa oprel odvolací súd, ak v plnom rozsahu uznal rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a to aj v časti

týkajúcej sa priznania a úhrady advokátskych trov ustanoveného právneho zástupcu podľa § 30 O.s.p. za obdobie od 18. februára 2004 do 1. januára 2006. Má za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je tak nepreskúmateľné, pričom poukázala aj na rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 20 S 66/2013 a sp. zn. 2 Sžo 30/2014. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

5. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5.1. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

6. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

8. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a) prípustný predmet, b) lehota na podanie dovolania, c) náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

8.1. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

9. Teda ako je uvedené v bode 3., dovolateľka v danom prípade vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 420 písm. f/ CSP a z § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. f/ CSP uviedla, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné zistiť, o aký právny predpis sa oprel odvolací súd, ak v plnom rozsahu uznal rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a to aj v časti týkajúcej sa priznania a úhrady advokátskych trov ustanoveného právneho zástupcu podľa § 30 O.s.p. za obdobie od 18. februára 2004 do 1. januára 2006. Má za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je tak nepreskúmateľné.

10. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou

práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka namietala, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie dostatočne.

11. V súvislosti s uvedenou námietkou arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd v tomto smere odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktoré je aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po 1. júli 2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľné. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (por. sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

12. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napríklad Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009, prípadne Ryabikh proti Rusku z roku 2003). V súvislosti s dovolacou námietkou týkajúcou sa nepreskúmateľnosti treba pripomenúť, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozhodnutím vytvára ich organickú jednotu, v dôsledku čoho ich treba chápať ako celok. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, čoho a z akých dôvodov sa žalobcovia domáhali, čo navrhovali žalovaní, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd; odvolací súd zaujal aj závery k jeho právnomu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil a vysvetlil, z čoho jednoznačne vyplynulo, že o odmene advokáta ustanoveného účastníkovi v konaní podľa § 30 ods. 1 O.s.p., ktorá má byť vyplatená zo štátnych prostriedkov, s účinnosťou od 1. januára 2010 rozhoduje jedine Centrum právnej pomoci. Vyplýva to z ustanovenia § 15 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v platnom znení (ďalej len zákon č. 327/2005 Z.z.) a osobitnej tarify vo vyhláske Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (konkrétne jej III. hlavy druhej časti), ktorú môže použiť iba Centrum právnej pomoci, a nie súd. Intertemporálne ustanovenie § 25a zákona č. 327/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov reguluje vzťah medzi novou právnou úpravou a právnou úpravou, ktorá sa vzťahuje na právne vzťahy vzniknuté do 31. decembra 2009. Cieľom tohto ustanovenia bolo ponechať pôsobnosť pôvodnej úpravy (rozumej právnou úpravu účinnú pred novelou vykonanou zákonom č. 495/2009 Z.z.) na právne vzťahy, ktoré vznikli do účinnosti novely č. 495/2009 Z.z., ale len pokiaľ ide o otázku splnenia „nároku na poskytnutie právnej pomoci“. Iné otázky prechodné ustanovenie nerieši a

preto vo vzťahu k iným otázkam je potrebné vychádzať z princípov procesného práva. Na rozdiel od hmotného práva, v ktorom zásadne platí hmotné právo účinné v čase vzniku právnych vzťahov, v procesnom práve sa majú aplikovať procesné predpisy účinné v čase postupu súdu, pokiaľ prechodné ustanovenie nerieši postup súdu inak. Rozhodovanie o trovách konania patrí medzi procesnú činnosť súdu a vzhľadom na absenciu regulácie v rámci intertemporálnych ustanovení je potrebné aplikovať procesné právo účinné v čase rozhodovania o trovách konania. S poukazom na ustanovenie § 149 ods. 2 O.s.p. v znení novely vykonanej zákonom č. 495/2009 Z.z., ak súd rozhoduje o trovách konania už po 1. januári 2010, napriek tomu, že bolo ustanovenie zástupcu podľa § 30 ods. 1 O.s.p. vykonané pred 31. decembrom 2009, postupuje sa podľa procesných predpisov účinných v čase rozhodovania; teda už postupom podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 327/2005 Z.z. S takýmto postupom je spojený aj následný postup príslušnej štátnej inštitúcie - Centra právnej pomoci, ktoré zavŕši proces odmeňovania ustanoveného advokáta. Ak sa majú použiť na rozhodovanie o trovách konania nové ustanovenia účinné od 1. januára 2010, tak aj pri odmene sa má postupovať podľa novej právnej úpravy vrátane platcu odmeny a mechanizmu jej vyplácania. Z ustanovenia § 15 ods. 2 zák. č. 327/2005 Z.z. vyplýva, že Centrum právnej pomoci rozhodnutím vydaným v správnom konaní [t. j. postupom podľa zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov], prizná advokátovi náhradu trov konania po skončení zastupovania na základe jeho vyčíslenia podľa osobitného predpisu a odkazuje na ustanovenie § 14a až § 14f vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Z uvedeného vyplýva, že od 1. januára 2010 súd už nepriznáva odmenu advokátovi ako ustanovenému zástupcovi v zmysle ustanovenia § 30 ods. 1 O.s.p., ak má byť vyplatená zo štátnych prostriedkov a ani nezaväzuje na výplatu jeho odmeny Centrum právnej pomoci a po právoplatnosti súdneho konania si advokát sám má uplatniť právo na odmenu u Centra právnej pomoci. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že prvoinštančné a odvolacie konanie tvorí z hľadiska jeho predmetu jeden celok (por. sp. zn. IV. ÚS 372/2008, IV. ÚS 350/2009). Obsah spisu preto nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

13. Vo vzťahu k dovolacej námietke vyplývajúcej z § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP dovolací súd uvádza, že v zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštanície, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP je taxatívny. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu; zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna (v ďalšom texte len „právna otázka“).

14. V zmysle § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

15. V zmysle § 357 písm. a/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštanície o zastavení konania.

16. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP, pričom napadla rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštanície, ktorým konanie o priznaní odmeny zastavil.

17. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie dovolateľky vyplývajúce z § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/, písm. c/ CSP podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

18. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.